

Kl. 17:45

Liselott Blixt (DF):

Jeg forstår det sådan, at man ved en information får en information om den deciderede sygdom, hvad den kan udvikle sig til, hvordan man kan indhente oplysninger om pågældende sygdom, hvor der er pårørende grupper, og hvor man ellers kan få noget hjælp for at kunne klare det som egen person. En inddragelse er, når man bliver inddraget i behandlingen af den anden person.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Özlem Cekic.

Kl. 17:46

Özlem Sara Cekic (SF):

Kan ordføreren så ikke give mig ret i, at når vi med beslutningsforslaget lægger op til, at man skal inddrages, så man kan blive en del af løsningen, så man kan blive set som en ressource og kan gå ind og gøre en forskel for sin kære, som ender med at få en sindslidelse, så kan man på den måde også være med til at bedre mulighederne for, at de kan komme sig? Og er der ikke en kæmpe forskel på at sige, at her er der en brochure, hvor du kan se, hvor du kan henvende dig som pårørende, hvilket telefonnummer du kan ringe til, og på at sige, at nu skal du vide, at det at have en pårørende, som har skizofreni, betyder, at han kan høre stemmer, at han kan have det sådan og sådan, og at du i de situationer som mor, som kæreste, som datter skal gøre det og det? Der er den her forskel, og det ville gøre en kæmpe forskel for de sindslidende, hvis man så deres pårørende som en del af løsningen.

Kl. 17:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:47

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg er fuldstændig enig med ordføreren. Men jeg vil også sige som den tidligere ordfører, fru Karen Klint, der stod heroppe, at jeg også er meget enig i, at vi skal sikre, at patienten har de rettigheder til at sige fra, og at det ikke opleves som et pres. Og derfor mener vi i Dansk Folkeparti også, at der skal gøres noget på området. Men der er jo sat ting i gang, som vi bliver nødt til at gå ud og evaluere, finde ud af, hvad det er, der er bedst for patienten samt for de pårørende. Så jeg vil give ret i alle de ting, der er blevet sagt. Men der er ting i gang, og vi bliver nødt til at se på det, og hvad det er, vi kan gøre for at sikre, at

alle, men i første omgang patienten, får deres rettigheder.

Kl. 17:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, fru Vivi Kier.

Kl. 17:47

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

At være pårørende til en psykisk syg kan være utrolig svært – svært fordi psykisk sygdom ikke er ligesom at have en brækket arm. Psykisk sygdom kan strække sig over en lang periode og for nogle resten af deres liv. Ved alle sygdomme betyder pårørende ofte meget i behandlingsforløbet, måske især når det gælder psykisk syge. For mig er det dog væsentligt, for ikke at sige essentielt, at vi holder fast i, at det er den syge, der suverænt bestemmer, om pårørende må informeres og inddrages i den enkeltes sygdom.

Men når man ser på det her beslutningsforslag, kunne man jo næsten tro, at der intet foregår med hensyn til pårørende til psykisk syge, og det er jo ingenlunde sandt. Derfor vil jeg prøve at nævne nogle få ting:

Der er sundhedsaftalerne, som skal sikre, at der er sammenhæng og kvalitet i indsatsen for mennesker med psykisk sygdom. Der er psykiatriloven, hvor der er krav om, at de enkelte psykiatriske afdelinger også formulerer politikker for pårørende, og så er der regionernes psykiatrilinjer. Alle regioner arbejder med retningslinjer for inddragelse af de pårørende.

Når alt det er nævnt – for der sker faktisk ret meget på området – skal jeg da gerne tilkendegive, at man altid kan blive bedre til at inddrage de pårørende. Det er altid svært at se ens nærmeste lide af en sygdom, som ikke sådan lige kan kureres med en arm i gips i 8 uger.

Fra konservativ side ser vi jo også frem til den rapport, som er nævnt nogle gange her i dag, fra det nationale kvalitetsprojekt for pårørendearbejdet i psykiatrien. Det er en rapport, som kommer her først på sommeren, og alle, der arbejder inden for psykiatrien, skal bruge den viden og den erfaring, der her bliver præsenteret, til at blive endnu bedre til at inddrage pårørende.

Som sagt mener jeg, at der er fokus på arbejdet med pårørende til psykisk syge, og jeg mener ikke, at vi fra Folketingets side skal ind at lave drejebog og detaljeregulere. Derfor afviser vi fra konservativ side beslutningsforslaget. Når det er sagt, er det jo altid godt at have en debat om psykisk syge. Det er stadig væk for mange